

La llengua més llarga: The Rolling Stones a Barcelona

«Els avis del rock'n'roll, ses satàniques majestats, han complert els 70 llargs amb un Jagger fent cavalcar al seu ritme tot un estadi» | Reviu la nit del 27 de setembre a l'Estadi Olímpic de Barcelona

The Rolling Stones el 27 de setembre a Barcelona | Xavier Mercadé

Quins paios, aquests **Stones**! Diu Mick Jagger que han vingut vuit vegades a Catalunya (tot i que en realitat són set concerts i una sessió privada) i que Ron Wood és veí de Barcelona. La salutació del cantant dels **Stones** amb un "Hola Barcelona, bona nit! Estem contents de ser aquí" i la rèplica del simpàtic guitarrista Keith Richards etzibant un "Gràcies Catalonia!" després de les dues peces com a solista -que feien de mitja part al concert...- ja ens feien sospitar alguna cosa. A més, abans d'executar l'immens "Jumpin' Jack Flash", Jagger ha deixat anar un 'com esteu, malparits', sense que això fós un concert de **Sopa de Cabra**. I, per acabar-ho d'adobar també ha confessat que el seu menú d'avui ha estat botifarra i trinxat! Res més a dir. I és que ja ha ens ha quedat clar que **The Rolling Stones** són catalans.

The Rolling Stones a Barcelona. Foto: Xavier Mercadé

Hem viscut un set impecable dels monstres del rock'n'roll que al cap de 50 anys estan revolucionant el so i la imatge amb un monumental i espectacular recital, l'ofert a l'Estadi Lluís Companys. La nit stoniana s'encén a les portes de l'infern amb "Sympathy for the Devil" per arrencar un repertori d'una vintena de temes, la meitat dels quals escrits i publicats a la dècada dels anys seixanta, és a dir, que ja tenen mig segle d'història com aquell qui diu. I és que envelleixen amb la pòcima de l'eterna joventut.

The Rolling Stones a Barcelona. Foto: Xavier Mercadé

Els avis del rock'n'roll, ses satàniques majestats, han complet els 70 llargs amb un Jagger -lluïnt una samarreta negra amb la inscripció 'Stones'- fent cavalcar al seu ritme tot un estadi. Richard agraeix els aplaudiments amb el cap cot, abraçat a Wood, mentre Sir Charlie Watts marca el ritme de la banda abillat amb pantalons de pinça.

El públic dempeus des de l'"Start Me Up", vibrant amb "Brown Sugar", ballant amb "Jumpin' Jack Flash" i esperant el clímax amb la "Satisfaction" final. Els **Stones** no deceben. Saben on son i el que fan. S'ho fan pagar, i es cobren els gotos a 2,5 euros (als quals cal sumar el preu de la cervesa o el cubata) i les samarretes a 35 euros... però tothom queda satisfet.

Arriben als bisos, a la passarel·la central de l'Estadi Olímpic amb el "Gimme Shelter". Èxtasi stoniana. Incendi rock a Barcelona. Duet Sasha & Jagger. I punt final a la màgia dels britànics llenguts amb l'etern "(I Can't Get No) Satisfaction", un himne que retrona des de Montjuïc fins al Tibidabo, des del Besòs fins al Llobregat, provocant un tsunami de llibertat entre vells rockers i també els piolins. Diuen que serà el darrer concert a Catalunya i la seva última gira mundial. Un

aplaudiment i un final apoteòsic de traca, mocador i focs artificials. Fins aviat.